

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Ligatur ad Columnam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

his induti ad eam Patrem nostrum, & tuum, ut ipse sentiens *vestimentorum fragrantiam benedicat nobis*. Te interim, cum aliud non habemus, nudum operiemus sacco nostræ ignominia, ut à te induamur *stolâ gloria*, dum judicandi audiemus ex ore tuo: *Nudus eram, & operuisti me.*

Isa. 15. 5.

Matt. 25.

36.

S. II.

Ligatur ad columnam.

Stabat jam nudus in humana figura Deus, & qui adstabant, veriti ne fugeret, qui ubique est, injiciunt manibus funus; ne fortè quem ligaverat amor, solveret timor: quasi verò fortiora essent vincula crudelitatis quàm funicula charitatis. Stringunt illum arctissimè funibus, à quo Sampson acceperat robur rumpendi *vincula, quasi fila telarum*. Stat vinctus ad columnam, à cujus nutu *columna cœli contremiscunt & pavent*. Sed quid opus est, Judæi, funibus? *Oblatus est, quia ipse voluit*: ad columnam ligatur, quia voluit: flagellatur, quia voluit. O *charitas!* (exclamat Laurentius Justinianus) *quàm magnum est vinculum tuum, quo Deus ligari potuit! Nullum vinculum Filium Dei ad columnam tenere potuisset, si charitatis vinculum desuisset*. Interim dum in atrio Pilati proponitur grande illud spectaculum, Deus nudus & vinctus ad columnam, sub illa columna, quam stringebat brachiis, *Brachium Domini Fortitudo Dei, tota Inferorum regio imis concussa sedibus tremebat*. Tota hæc rerum universitas in antiquum ruitura chaos, funditur perisset, nisi cœlorum fabrica, & terrarum machina toto pondere in nudos Christi humeros tunc inclinata, recubisset. Jesu Christi columna erat fulcrum terræ, basis cœli. Jacent ad pedes columnæ aculeatæ virgæ, no-

Jud. 16.

12.

Iob. 26. 11

Isa. 53. 8.

In ligno

vita, c. 4.

Isa. 51. 6.

- dosi funes, hamata flagella, ferrea catena, instrumenta dicam crudelitatis humanæ, an charitatis divinæ? quibus inspectis Jesus conversus primum ad Judicem, tum ad carnifices, deinde ad spectatores, tandem ad Patrem tacite his verbis offert totum cum sanguine corpus: *Ego in flagella paratus sum.* Para te, ô mitissime Agne; quia ingens tibi ex tetra Synagogæ nube imminet tempestas: quia si *juxta mensuram delicti erit plagarum modus*, profecto cum delicta, quæ suscepisti expianda, sint innumera, erit & plagarum modus sine modo & numero; accipies verbera sine mensura. *Paratus sum.* Quod si *multa sint flagella peccatoris*; Tu qui voluisti Patri pro omnibus satisfacere peccatoribus, *plagis vapulabis multis.* *Paratus sum.* Quod si in nobis à *planta pedis usque ad verticem capitis non est sanitas*; à planta pedis, usque ad verticem capitis, necesse est flagelleris, ut sit sanitas. *Paratus sum.* O misericordia in miseros! ô pietas in impios! Tu ad omnia fanda & nefanda pro me nefando perferenda es paratus; at verò de me quid dicam? Tunc tantum paratum est cor meum, dum possum affligere cor tuum. Si dicant seductores: *Sortem mitte nobiscum, in marsupium unum sit omnium nostrum*, Paratus sum. Si dicant helluones: *Venite, sumamus vinum, & implemur ebrietate*, Paratus sum. Si invitant cosmophilii: *Venite, fruamur bonis, & ut amur creaturâ tamquam in juventute celeriter: coronemus nos rosis*, Paratus sum. Sed si tu dicas, quod illi olim adolescenti: *Veni sequere me*, non tantum hic non audis me paratum; sed illud: *Rogo te, habe me excusatum.* Quoties ego dixi cum Propheta: *Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum?* at cum video manum tuam paternam armatam flagello, ut errantem filium castiges, clamo cum altero Propheta: *Manum tuam longè fac à me.* Quoties iterum

Ps. 37. 18

Deut. 15.

Ps. 31.

Luc. 12.

Isa. 1.

Prov. 1.

II.

Isa. 56.

12.

Sap. 2. 6.

Matt. 19.

21.

Luc. 14.

19.

Ps. 56. 8.

Iob. 13. 22

iterum magno promissor hiatu, jactavi cū Petro :
Tecum paratus sum, & in mortem, & in carcerē ire? Sed *LUC. 21.*

quod profiteor lingua, diffiteor vitā : tam tardus *33.*

operis executor, quā velox exequendi promissor. Unde illa tam desultoria levitas, & constans inconstantia? Quia nō sum columna, sed palustris arundo, quæ vento nunc plausus, nunc honoris, nunc adversitatis, nō tantū agitor, sed dejicior.

Qui tibi adhæret, stabit in prosperis, perstabit in adversis, sibiq; semper sui similis constabit, omnibus circa se cadentibus, velut columna. Talis erat Paulus, vinctus Christi Jesu; hinc ipse Christo alligatus, ausus est, quidquid formidabile est, lacessere, cū masculâ voce exclamaret: *Quis nos separabit à charitate Christi?* verè *crura ejus columna*

marmorea. Quid miraris? Audi loquentē: *Ecce alligatus ego spiritu.* Audiant *carnales, & animales.* *Alligatus spiritu.* Si finis te ligari à lupa aliqua, à Dalila;

ligaberis, ut Samson, ad columnā, sed ad tuā ignominiam; ad columnam, sed quæ tibi pariet ruinam: ad columnam, sed quæ tibi non gloriæ erit monumentum, sed vitæ sepulchrum. At revocat me ad suam columnam, sed nudus, & vinctus Jesus; qui frigore tremulus, expectat ab homine verbera, ut nova homini conferat beneficia. Dum Filius Dei, nudus vestibus, quasi scurra; vinctus ad columnam, quasi latro; condemnatus ad flagella, quasi trifur, in amplo illo theatro omnium ludibrio, sannis, contumeliis, quasi totius mundi probrum; terræ peripsema, hominum odium, exponitur: videor eum audire conversis ad nos & homines omnes luminibus, quibus *illumina-*

nem hominem, has amoris, quas dolor exprimit, tacitè deponentem querelas: Ego æterna sum Sapia, & nemo me consulit: Veritas, & nemo

Rom 8. 15

Cant. 1. 5.

Act. 20.

22.

I. Cor. 33.

Ioan. 1.

credit: Bonitas, & nemo amat: Misericordia, & nemo sperat: Justitia, & nemo timet: Pulchritudo, & nemo aspicit. Sum lux, & pauci ad me sua lumina vertunt: sum dux, & vix est qui me sequitur: sum via, & omnes à me fugiunt: sum Rex regum, & pudet omnes mihi servire: sum vera & sine felle voluptas, & omnes me fastidiunt: sum facilis dare multa & magna roganti, & nemo me rogat. Si ergo, ô homo, post tot præsidia percas, non hoc defectus est bonitatis meæ, sed culpa voluntatis tuæ. Perditio tua ex te, ô homo. Ita est; sed & redemptio mea ex te, homo Deus. Scio quia ex me perditio mea: Tu enim, fili hominis,

Luc. 9. 56 *non venisti animas perdere, sed salvare.* Perdo me, dum desero te. Ne ergo ego sim ut filius ille perditionis, qui se perdidit, dum te deseruit, adhærebo firmiter tuæ columnæ: sed ne ab illa avellar unquam, injice tua hîc vincula, & ita illa stringe, ut nullus illa solvat, nisi quæ solvit vincula corporis, mors. O sacra columna! Mihi adhærere tibi, bonum est. Tenebo te. Te nixus vincam quidquid me vel oppugnare audet, vel expugnare potest. Hanc tenens columnam, spero victoriam, & post victoriam in regno tuo columnæ constantiam, sic te prædicente, & promittente: *Tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei.*

Apoc. 3. 22.

§. III.

Flagellatur.

HORROR & stupor, ubi estis? ô Justitia! averte oculos furoris tui, ne fortè moriamur. O Misericordia, huc advola; salva nos, perimus. Nam inter flagella *Iustus perit, & non est qui recogitet.* *Obstupescite cæli super hoc.* Qui in principio crea-

Isa. 57. 1.

Isa. 1.